

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/493/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715201853
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6715201853.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v exekučnej veci oprávneného PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752 zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinnému C. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q.G.E., XXX XX W., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Patríciosom Baďurom, Exekútorový úrad Bratislava, so sídlom Š. Rosívala 2, B.O.BOX 14, 841 06 Bratislava pod sp. zn. EX 163/15, na vymoženie pohľadávky vo výške 920,59 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č.k. 2Er/53/2015-19 zo dňa 6. mája 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Zvolen, 2Er/53/2015-19 zo dňa 6. mája 2015 zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie voči povinnému podľa ust. § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení uviedol, že exekučný titul v predmetnom prípade predstavuje rozhodcovský rozsudok sp.zn. 143/08/14, ktorý vydal dňa 24.10.2014 Slovenský rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o., Bratislava (ďalej len „rozhodcovský súd“). Z obsahu spisu okresný súd zistil, že oprávnený a povinný uzavreli dňa 23.11.2011 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len "Zmluva"), na základe ktorej oprávnený poskytol povinnému revolvingový úver. Rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc rozhodovať spory medzi zmluvnými stranami z rozhodcovskej zmluvy ktorá, upravuje riešenie sporov z uzatvorenej zmluvy o úvere. Nakoľko povinný svoj dlh neuhradil riadne a včas, oprávnený podal podľa rozhodcovskej zmluvy na rozhodcovskom súde žalobu. Odvolaním sa na ust. § 52, § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka a s prihliadnutím na povahu účastníkov, obsah a formu zmluvy, okresný súd vyhodnotil Zmluvu ako spotrebiteľskú. Rozhodcovskú zmluvu okresný súd označil za neprijateľnú aj napriek jej alternatívnej úprave právomoci rozhodcovského súdu, a to s odôvodnením, že neodstraňuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (povinného), pretože možnosť výberu poskytuje spotrebiteľovi len pre prípad, ak sa rozhodne sám stať žalobcom a niečo od svojho zmluvného partnera požadovať. Vychádzajúc však z povahy samotnej zmluvy je zrejmé, že subjektom, ktorý bude mať v konečnom dôsledku právo voľby medzi rozhodcovským súdom, alebo súdom bude takmer vždy dodávateľ (oprávnený), nakoľko miera jeho práv voči druhej zmluvnej strane zabezpečuje takmer úplnú dominanciu v tomto zmluvnom vzťahu a minimalizuje dôvody na podanie žaloby zo strany spotrebiteľa, keďže dominantnou je v tomto prípade povinnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. V prípade podania žaloby oprávneným na rozhodcovskom súde, ako tomu bolo aj v danom prípade, je spotrebiteľovi odňatá možnosť brániť svoje práva pred súdom. Okresný súd ďalej z predloženej rozhodcovskej zmluvy zistil, že bola uzavretá v rovnaký deň ako zmluva o úvere, pričom obidve tieto zmluvy sú pripravené na vopred predtlačenom formulári, do ktorého sa len vpisujú

konkrétne údaje, teda povinný v tomto prípade nemala možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah rozhodcovskej zmluvy a skutočnosť, že podpísal obidve uvedené zmluvy v ten istý deň, vzbudzuje dôvodné pochybnosti o tom, či povinnému nebola rozhodcovská zmluva predložená súčasne so zmluvou o úvere a uzavretie tejto zmluvy nebolo zároveň podmienené uzavretím rozhodcovskej zmluvy bez možnosti ju odmietnuť, či ovplyvniť jej obsah. Rozhodcovská zmluva teda nebola dojednaná individuálne a má povahu formulárovej zmluvy. Preto takto uzatvorenú rozhodcovskú doložku (zmluvu) súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo má za následok jej absolútnu neplatnosť. Vzhľadom na túto skutočnosť okresný súd dospel k záveru, že exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý odvodil svoju právomoc z absolútne neplatného právneho úkonu. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku, preto v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku okresný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Proti rozhodnutiu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom napadol rozhodnutie okresného súdu. Uviedol, že rozhodnutie okresného súdu nemá žiadnu oporu v zákone. Názor okresného súdu, že ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku neumožňuje vydanie poverenia na vykonanie exekúcie len v časti ide zjavne nad rámec zákona a nelogické vzhľadom na znenie ust. § 57 ods. 3 Exekučného poriadku, pretože ak zákon umožňuje zastavenie exekúcie v časti, malo by sa aj ust. § 44 ods. 2 a 3 Exekučného poriadku vykladať v tomto duchu, obdobne aj ust. § 38 ods. 3 Exekučného poriadku, ktoré by bolo možné, podľa záverov vyslovených okresným súdom, vykladať tak, že oprávnený nemôže vziať návrh na začatie exekúcie späť v časti, ale len v celom rozsahu. Tiež poukázal na to, že úroky z omeškania sa odvíjajú od istiny a nie istina od úrokov, preto nemôže neurčitosť úrokov spôsobiť neurčitosť istiny. Rozhodnutie okresného súdu je podľa odvolateľa v priamom rozpore s ustanoveniami zákona a zásadami civilného procesu, podľa ktorých ust. § 153 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p. nemožno vykladať svojvoľne tak, že súd nemôže prisúdiť menej, ako sa domáha účastník konania, pretože podľa ust. § 251 ods. 4 O.s.p. je potrebné citované ustanovenia aplikovať aj na exekučné konanie. Odvolateľ konštatoval, že rozhodnutie okresného súdu neobsahuje žiadne skutočnosti, ktoré by spĺňali podmienky ustanovené zákonom, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 230/2008. S ohľadom na uvedené skutočnosti odvolateľ navrhol napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 115,38 Eur.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že oprávnený a povinný uzatvorili Zmluvu, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnému úver v sume 930,- Eur. Povinný sa zaviazal oprávnenému splatiť sumu 2.092,86 Eur v 42-och mesačných splátkach po 49,83 Eur. Obsahom zmluvy je aj poskytnutie revolvingu v sume 490,33 Eur, ktorý sa povinný zaviazal zaplatiť v sume 1.195,92 Eur. Oprávnený ku kópii Zmluvy priložil aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere a rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.11.2011 (ďalej len „Rozhodcovská zmluva“).

V bode 2 Rozhodcovskej zmluvy veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania Zmluvy medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej doložky zo strany veriteľa, pričom dlžník vyhlásil, že zo strany veriteľa bol o tejto skutočnosti jasne a zrozumiteľne informovaný.

V bode 3 rozhodcovskej zmluvy veriteľ uviedol, že pred uzatvorením Rozhodcovskej zmluvy dlžníka poučil o dôsledkoch jej uzatvorenia a to nasledovne: Dôsledkom uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným, ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvorila, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi.

Podľa bodu 4 a 5 Rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi sa akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy, s

porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov, podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o. IČO: 44 130 481, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter, s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica, pričom výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

Podľa bodu 7 Rozhodcovskej zmluvy je dlžník oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Lehota na odstúpenia od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty.

Na základe tejto rozhodcovskej zmluvy bola založená právomoc rozhodcovského súdu, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok predložený oprávneným v tomto konaní ako exekučný titul. Okresný súd, ako exekučný súd, sa správne vysporiadal s povahou zmluvného vzťahu, ktorý označil za spotrebiteľský, ale nesprávne právne posúdil otázku formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, v tomto prípade, či ide o rozhodnutie vydané orgánom majúcim právomoc na vydanie takéhoto rozhodnutia. Z predchádzajúcej súdnej praxe je už zrejmé, že rozhodcovský súd zakladá svoju právomoc na rozhodovanie vo veci na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, čo konštatoval v odôvodnení aj okresný súd. Preto sa odvolací súd primárne zaoberal skúmaním rozhodcovskej zmluvy, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať vo veci, a či bola splnená podmienka písomnej formy rozhodcovskej doložky.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“), rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 ZoRK, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 3 ZoRK, písomná forma rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, a) ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá vo vzájomnej písomnej komunikácii strán alebo b) ak bola uzatvorená elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a osoby, ktorá právny úkon urobila. nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

Podľa § 4 ods. 6 ZoRK, nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

Podľa § 40 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Úprava formy rozhodcovskej zmluvy v ust. § 4 ZoRK je prísne striktná, bez možnosti extenzívneho výkladu a formálna podmienka písomnosti v danom prípade bola dodržaná. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je uzavretá na samostatnej listine, ktorú povinný podpisoval osobitne od Zmluvy, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere. Aj keď bola rozhodcovská zmluva oprávneným, ako veriteľom vopred pripravená pre dlžníka na samostatnom liste, do ktorého sa dopĺňajú požadované údaje, mal dlžník možnosť túto odmietnuť bez toho, aby zmaril uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere. Odvolací súd tiež poukazuje na znenie rozhodcovskej zmluvy, ktorá nebráni povinnému, ako spotrebiteľovi uplatniť svoje práva pred všeobecným súdom z dôvodu, že obsahuje alternatívne riešenie sporov, ktoré dostatočným spôsobom zabezpečuje spotrebiteľovi právo podať žalobu nielen na rozhodcovský, ale aj na všeobecný súd.

To, že boli zmluvné podmienky vopred pripravené oprávneným na túto skutočnosť nemajú vplyv. Odvolací súd totiž poukazuje na rozdiel medzi rozhodcovskou zmluvou podľa § 3 a nasl. ZoRK a

rozhodcovskou doložkou podľa § 5 ods. 2 ZoRK, ako súčasťou inej zmluvy. Tým, že zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu v zmysle ust. § 3 a § 4 ZoRK tak, že ju podpísali, došlo k jej individuálnemu dojednaniu, preto nemôže byť považovaná za neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na formu, obsah a ostatné podmienky Zmluvy, ako aj znenie ustanovení rozhodcovskej zmluvy, odvolací súd dospel k záveru, že povinný, ako spotrebiteľ kvalifikovaným spôsobom prejavil vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a uzavretie rozhodcovskej zmluvy samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ako to označil okresný súd. Tento právny záver však nemožno paušálne aplikovať na všetky Zmluvy a rozhodcovské zmluvy uzatvárané oprávneným. V ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka je obsiahnutá úprava neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Ide o podmienky, s ktorými sa spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah. Ustanovenie odseku 1 vyššie citovaného ustanovenia zakotvuje všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda nesmie obsahovať neprijateľné podmienky. Zároveň však v druhej vete upravuje podmienky, za splnenia ktorých sa na zmluvné ustanovenia nehľadí ako na neprijateľné. Zákon č. 575/2009 Z.z. novelizujúci Občiansky zákonník s účinnosťou od 1. marca 2010 zmenil znenie druhej vety tak, že rozšíril okruh zmluvných podmienok, ktoré nemožno považovať za neprijateľné. Okrem už predtým platného znenia, ktoré za neprijateľnú nepovažoval zmluvnú podmienku, ktorá bola dohodnutá individuálne, novela za neprijateľné nepovažovala ani zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa tak vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzatváraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené. Nevzťahuje sa však na tie zmluvné podmienky, ktoré boli dohodnuté individuálne. Pri takto dohodnutých zmluvných podmienkach sa nemožno dovolávať ich neprijateľnosti.

K postupu okresného súdu, ktorý odvolateľ označil, ako postup, ktorý nemá oporu v zákone, odvolací súd uvádza, že exekučný súd je povinný v každom štádiu vedenia exekúcie skúmať podmienky formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR č. II.ÚS 545/2010 z 10. decembra 2010, v ktorom konštatoval, že „...exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť, pričom exekučný súd tak môže urobiť na návrh účastníka konania, ako aj bez návrhu (§ 58 ods.1 Exekučného poriadku). Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok pojednáva o skúmaní súladu exekučného titulu so zákonom ako takým, t.j. či už so zákonom hmotnoprávneho charakteru, alebo so zákonom procesnoprávneho charakteru, podľa názoru Ústavného súdu SR tak exekučný súd môže exekučný titul preskúmať aj z hľadiska príslušných hmotnoprávnych ustanovení a nielen z procesného hľadiska“. Odvolací súd tiež poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/164/1996 z 27. januára 2007 (publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997, R 56/1995, R 70/1998 a R 72/1998) a na novšie rozhodnutie sp. zn. 4 Cdo 11/2011, v odôvodnení ktorého NS SR rozoberal aj otázku zastavenia exekúcie z dôvodu nulitého právneho aktu. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je teda nepochybné, že v kompetencii exekučného súdu je skúmanie tak formálnej i materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Prvostupňový súd sa od uvedeného neodklonil, keď skúmal, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, t.j. či ho vydal oprávnený subjekt. Odvolací súd podporne odkazuje aj na európsku judikatúru, konkrétne rozhodnutie Súdneho dvora (ES) vo veci Pohotovosť C-76/10 zo dňa 16.11.2010, v ktorom Súdny dvor v súvislosti so skúmaním nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách rozhodol, že vnútroštátny súd má aj vo fáze výkonu rozhodnutia povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalú povahu podmienky obsiahnutej v zmluve o úvere uzavretej poskytovateľom úveru so spotrebiteľom. Je úlohou dotknutého vnútroštátneho súdu určiť, či sa má podmienka zmluvy o úvere považovať za nekalú v zmysle článkov 3 a 4 Smernice 93/13 a v prípade kladnej odpovede, je úlohou uvedeného súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, s cieľom ubezpečiť sa, že tento spotrebiteľ nie je viazaný touto podmienkou.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, rozhodcovská zmluva bola uzatretá platne, v dôsledku čoho odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 221 ods.

1 písm. f) a h) O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom okresný súd opätovne rozhodne o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Uznesenie bolo schválené členmi senátu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.